

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Bizottság 2008. július 2-i iratával megismert határozatával szemben él keresettel, amelyben a Bizottság megtagadta az úgynevezett „Eximo” ügyben érintett azon vállalkozások és természetes személyek nevének hozzáférhetővé tételét, amelyeket, illetve akiket a Bizottság által a felperes eredeti kérelmére hozzáférhetővé tett iratokban említettek.

A felperes a következő indokok alapján kéri a megtámadott határozat megsemmisítését:

Először is a megtámadott határozat nyilvánvalóan téves jogértelmezésen alapul, mivel a Bizottság az 1049/2001/EK rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt kivételeket tévesen értelmezte anélkül, hogy a tényeket értékelte volna vagy a megtagadás indokait ismertette volna, és ebből a téves értelmezésből indult ki. Ezen túlmenően a Bizottság hibásan értékelte a tényeket, amikor azt állította, hogy az érintett vállalkozások üzleti érdekeit és az érintett természetes személyek magánéletét és sérthetlenségét csorbítaná, ha a nevüket megemlítenék. Továbbá a Bizottság azáltal, hogy „üzleti érdekek védelmét” és „a magánélet és a jóhírnév védelmét” tágan értelmezte megsértette az 1049/2001 rendelet 1. cikke a) pontjában írt az iratokhoz történő lehető legszélesebb körű hozzáférés elvét.

Másodszor a megtámadott határozat az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésébe ütközik, mivel a Bizottság megtagadta a felperestől a teljes körű hozzáférést egy irathoz, amely szabadon hozzáférhetővé tehető volt.

Harmadszor a Bizottság az EK 253. cikkben előírt indokolási kötelezettséget sértette meg azáltal, hogy a felperessel nem közölte a határozatának indokait, hanem csak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésében írt kivételekre utalt.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).

2008. szeptember 11-én benyújtott kereset – Elliniki Nafpigokataskevastiki és társai kontra Bizottság

(T-384/08. sz. ügy)

(2008/C 301/82)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Elliniki Nafpigokataskevastiki AE Chartofylakeiou (Skaramangas, Görögország) Howaldtswerke-Deutsche Werft

GmbH (Kiel, Németország) és ThyssenKrupp Marine Systems AG (Hamburg, Németország) (képviselő: U. Soltész ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Görögország által a Hellenic Shipyards javára hozott C 16/2004. sz. (ex NN 29/2004, CP 71/2002 és CP 133/2005) intézkedésekről szóló, 2008. július 2-i bizottsági határozat 16. cikkét; és
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a felperesek részéről a jelen eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetlevelükben a felperesek a görög állam által a Hellenic Shipyards SA (HSY) javára hozott tizenhat intézkedésről szóló, 2008. július 2-i C(2008)3118 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését és különösen az említett határozat 16. cikkének megsemmisítését kérik, amely szerint a Bizottság úgy határozott, hogy a HSY korábbi tulajdonosa, a Hellenic Bank of Industrial Development (ETVA) által – a HSY-t részese-désszerzési megállapodás (Howaldtswerke-Deutsche Werft ⁽¹⁾ és Ferrostaal) útján megszerző – konzorcium ⁽²⁾ részére – az állami támogatásnak a HSY-től való visszakövetelése esetére – nyújtott kártalanítási garancia jogellenes állami támogatást jelent, és azonnal meg kell szüntetni.

A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság helytelenül vélte úgy, hogy a privatizációs megállapodásban foglalt kártalanítási garanciát akkor adták, amikor az ETVA állami ellenőrzés alatt állt. A felperesek szerint a kártalanítási garanciát csak az ETVA privatizációját követően hagyták jóvá érvényesen, és ezért az magánfelek közötti tárgyalás útján meghatározott intézkedést jelentett, amely nem tudható be a görög államnak, és ezért nem tekintendő állami támogatásnak.

Ezenkívül a felperesek előadják, hogy téves a Bizottság azon állítása, miszerint a részese-désszerzési megállapodás függelékében található két külön záradék olyan átfogó mechanizmust jelentett, amely révén a HSY előnyhöz jutott. A felperesek valójában előadják, hogy a két garanciát egymástól függetlenül adták. Továbbá a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság helytelenül ítélte meg úgy, hogy a HSY részesült a kártalanítási garancia előnyeiből, mivel az ügy körülményeire tekintettel kizárólag a Piraeus Bank tekinthető úgy, hogy részesült annak előnyeiből.

A felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság helytelenül állapította meg, hogy a HSY számára gazdasági előnyt nyújtottak olyan kártalanítási garancia által, amely (i) a magánjog szerinti bevett formula, (ii) alaposan elvégzett értékelés után nyújtották, és (iii) megfelel a magáneladó magatartásának.

Továbbá a felperesek előadják, hogy a Bizottság az Elliniki Nafpigokataskevastikát illetően – aki nem volt a támogatás kedvezményezettje – helytelenül alkalmazta az EK 88. cikk (2) bekezdését és a 659/1999/EK rendelet 14. cikkének (1) bekezdését, amikor előírta számára a kártalanítási garancia megszüntetését.

Továbbá a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság a visszatérítetés *effet utile*-jének megkerülésére vonatkozó érvelésekor helytelenül támaszkodik azon feltevésre, hogy a kártalanítási garancia egyszerű nyújtásával megelőzőleg megkerül.

Végül a felperesek előadják, hogy a Bizottság helytelenül alkalmazta az EK 296. cikket, mivel nem engedélyezte a HSY számára bizonyos mértékben olyan polgári tevékenységek folytatását, amelyek az egész hajógyár működésének fenntartását segítik.

(¹) A HDW kizárólagos tulajdonosa a ThyssenKrupp Marine Systems, amely 2005-ben az Elliniki Nafpigokataskevastikában a Ferrosstaal részvényeit is megszerezte.

(²) E konzorcium a HSY-ben való részesedésszerzés érdekében alapította az Elliniki Nafpigokataskevastikát.

2008. szeptember 1-jén benyújtott kereset – Evropaïki Dynamiki kontra az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala

(T-387/08. sz. ügy)

(2008/C 301/83)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athén, Görögország) (képviselő: N. Korogiannakis ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala

Kereseti kérelmek

– Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványai Hivatalának (OPOCE) határozatát, amelyben elutasította a felperesnek az AO 10185. számú, „Informatikai szolgáltatások – a SEI-BUD/AMD/CR rendszerek karbantartása és kapcsolódó szolgáltatások” című, a felperessel a 2008. június 20-i keltezésű levélben közölt nyílt ajánlati felhívásra (HL 2008, S 43-058884) benyújtott ajánlatát, és a szerződést a nyertes ajánlattevőnek ítélte oda;

– kötelezze az OPOCE-t a szóban forgó közbeszerzési eljárás következtében a felperes által elszenvedett károk megtérítésére 1 444 930 euró összegben;

– kötelezze az OPOCE-t a felperesnek a jelen keresettel kapcsolatban felmerült jogi és egyéb költségeinek és kiadásainak viselésére abban az esetben is, ha a keresetet elutasítja.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben a felperes az alperes azon határozatának megsemmisítését kéri, amelyben elutasította az AO 10185. számú, „Informatikai szolgáltatások – a SEI-BUD/AMD/CR rendszerek karbantartása és kapcsolódó szolgáltatások” című nyílt ajánlati felhívásra benyújtott ajánlatát, és a szerződést a nyertes ajánlattevőnek ítélte oda. A felperes továbbá a közbeszerzési eljárás következtében állítólagosan elszenvedett károk megtérítését kéri.

Kérelmei alátámasztására a felperes azzal érvel, hogy mivel a fent említett közbeszerzési szerződést más ajánlattevőnek ítélte oda, az alperes nem teljesítette a költségvetési rendeletben (¹), annak végrehajtási rendelkezéseiben és a 2004/18/EK irányelvben (²) előírt kötelezettségeit, valamint nem felelt meg az átláthatóság, az egyenlő bánásmód és az arányosság elvének.

A felperes továbbá előadja, hogy az ajánlatkérő megsértette a fent említett alkalmazandó jogszabályokban előírt azon kötelezettségét, miszerint határozatait megfelelő indokolással kell ellátnia. Ezen túlmenően a felperes állítása szerint az ajánlatkérő olyan szempontokat használt, amelyek az ajánlati felhívásban kifejezetten nem szerepeltek, felcserélte az értékelési szempontokat az odaítélési szempontokkal, ezért megsértette az ajánlati felhívás előírásait, és több nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amelyek a felperes ajánlatának elutasításához vezettek.

A felperes ezért azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az ajánlatát elutasító, és a szerződést a nyertes ajánlattevőnek odaítélő határozatot, és kötelezze az alperest az eljárással kapcsolatban a felperes részéről felmerült jogi költségek viselésén túlmenően a közbeszerzési eljárás következtében a felperes által elszenvedett károk megtérítésére.

(¹) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.).

(²) Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 7. kötet 132. o.).